

OBC ORQUESTRA SIMFÒNICA
DE BARCELONA
I NACIONAL DE CATALUNYA

2018_2019

KAZUSHI ONO DIRECTOR TITULAR

NÚM. 16

**LA NOVENA DE
BEETHOVEN:
GARDEN CENTER
EUROPA**

AMB KAZUSHI ONO
I L'AGRUPACIÓ
SEÑOR SERRANO

15, 16 i 17 DE MARÇ
DE 2019

SALA 1 PAU CASALS

L'AUDITORI

auditori.cat
obc.cat

OBC ORQUESTRA SIMFÒNICA
DE BARCELONA
I NACIONAL DE CATALUNYA

27 i 28
d'abril

LES VARIACIONS
ENIGMA D'ELGAR
I EL CONCERT DE WALTON
AMB N. ALTSTAEDT

L'AUDITORI
auditori.cat
obc.cat

Miguel Harth-Bedoya director
Nicholas Altstaedt violoncel

LA NOVENA DE BEETHOVEN: GARDEN CENTER EUROPA AMB KAZUSHI ONO I L'AGRUPACIÓ SEÑOR SERRANO

Kazushi Ono director · **Agrupación Señor Serrano** direcció d'escena i dramaturgia
Marta Mathéu soprano · **Lidia Vinyes-Curtis** mezzosoprano · **David Alegret** tenor ·
Simon Neal baríton · **Cor de Cambra del Palau de la Música** · **Orfeó Català**

LUDWIG VAN BEETHOVEN

Bonn 1770 - Viena 1827

67'

Simfonia núm. 9 en Re menor, op. 125, "Coral" (1822-1824)

Allegro ma non troppo, un poco maestoso

Molto vivace

Adagio molto e cantabile

Presto - Allegro assai - Allegro assai vivace

Agraïm que apagueu els mòbils, desactiveu les alarmes sonores i contingueu els estossecs. Un mocador redueix notablement el soroll.

Comenta aquest concert amb
#auditori #obc

L'Auditori és un consorci de

Mitjans patrocinadors

per **Albert Torrens**

Més enllà dels tòpics o dels fragments pels quals ha passat a la història, la *Novena simfonia* de Beethoven estableix un nou estàndard formal i confirma la posició central del compositor en la història de la música.

Després d'unes primeres obres que segueixen l'estil clàssic i de la revolucionària «Heroica», Beethoven va continuar experimentant amb l'estructura i el contingut dels moviments fins que, a la seva última simfonia, va fer el pas inesperat i sense precedents –tot i que ja recollit als esbossos de la *Sisena*– d'incorporar-hi els solistes vocals i el cor.

El procés creatiu de l'obra va ser lentíssim –dotze anys, els mateixos que havia trigat a escriure les vuit simfonies anteriors–, en part pel costum de Beethoven de treballar en diverses obres alhora. De fet, la *Novena* culmina idees molt antigues, com la composició de dues noves simfonies –l'una en tonalitat de Re menor, instrumental, i l'altra híbrida–, l'ús del cèlebre tema musical que ja havia anticipat en obres com la *Fantasia coral* i el lied *Gegenliebe*, i la voluntat de fer una versió coral del text de l'*Oda a l'alegria* de Johann Christoph Friedrich von Schiller, que Beethoven havia descobert de jove i que molts compositors menors havien musicat.

El 1822, el seu alumne Ferdinand Ries, conscient de la salut i l'economia delicades de Beethoven, li va fer arribar l'encàrrec d'una nova simfonia a través de la Societat Filharmònica de Londres. Aquell va ser l'impuls definitiu per unir aquests projectes en una obra originalíssima –tot i que a primera vista sembli convencional–, que Beethoven va enllestir després d'acabar la *Missa solemnis*, igual de llarga i complexa i amb la qual comparteix trets del final. Amb el temps, però, Schiller havia fet canvis al seu poema –potser per por dels censors–, de manera que Beethoven no el va fer servir sencer, sinó que tan sols en va utilitzar sis estrofes. Així li va fer saber a l'autor en una carta, tot i que Schiller, convençut del geni de Beethoven, no va viure per sentir-ho.

El primer moviment anuncia la complexitat de l'obra tot trencant la forma sonata i unint l'exposició amb el desenvolupament, però sense cap melodia clara i amb dubtes sobre la tonalitat. El segon és, tot i la longitud i la ubicació, un *scherzo* alegre, de ritmes subtils i melodies diatòniques que anticipen el tema

principal que vindrà. El tercer, amb aspecte de gran variació, aporta un punt de descans abans de l'esplèndid apogeu de l'últim moviment, de plantejament únic: després d'una obertura més aviat caòtica, els temes dels tres moviments anteriors són rebutjats d'un en un, condemnant les febleses humanes que representen. Llavors apareix el tema de l'*Oda a l'alegria*, derivat d'una tonada popular que, a partir dels violoncels i contrabaixos, va passant pels instruments de l'orquestra fins a arribar al cor. Aquest, després d'un recitatiu del baix, reafirma els ideals de l'amor universal en una exultació col·lectiva, en diverses seccions molt contrastades, d'escriptura molt complexa i que exploten tessitures límit. És un moviment molt conegut i de gran dificultat que conté, tot sol, la idea d'un concert amb tema i variacions i diverses seccions, incloent-hi un *scherzo* amb música turca. Es tracta d'un dels finals més controvertits de la història de la música i origen de debats estètics, incoherent i incompreensible per als primers crítics que el van sentir, acostumats a les cloendes complaents del preclassicisme.

El 7 de maig de 1824, poc després d'haver enllestit la partitura, Beethoven –ja completament sord i poc procliu a les aparicions públiques– va presidir, des d'un lateral de l'escenari del Kärntnertortheater de Viena, la reeixida estrena de la simfonia. La presentació es va fer en el marc d'un concert benèfic per a ell mateix i amb un programa llarguíssim, que va incloure diverses obres i fragments, com ara parts de la *Missa solemnis*. Dos anys més tard, com havia demanat el compositor, l'editor Schott de Magúncia va publicar la partitura, dedicada al rei de Prússia Frederic Guillem III.

La *Novena simfonia* va ser l'última obra per a orquestra de Beethoven, que a partir d'aleshores va abandonar els esbossos d'una desena simfonia i es va concentrar en els quartets de corda. La seva immensa influència no va ser immediata, sinó que va sorgir a finals del segle XIX, quan la grandesa del model va inhibir compositors com Schubert, Mendelssohn, Schumann o Brahms. Més endavant, l'obra va ser consumida per totes les causes de la ideologia política i social, fins i tot contradictòries, d'una manera única en els annals de la música occidental. Producte del seu temps, inclou idees de l'il·luminisme i de la Revolució Francesa que havien deixat empremta en el compositor, però també influències de la maçoneria. El seu èxit, doncs, té a veure amb la bellesa dels temes i amb la varietat i profunda unitat del discurs musical.

Malgrat que poques obres han rebut un tractament tan divers i alhora tan inapropiat, prop de dos segles després de la seva estrena, la *Novena simfonia* continua sent susceptible de noves aproximacions i lectures, com la que avui proposa la innovadora Agrupación Señor Serrano, a partir d'una mirada crítica sobre el significat de l'Europa del passat, el present i el futur.

per l'Agrupación Señor Serrano

Una llavor. Tot el que aquesta llavor necessita per florir: terra, aigua, llum, música, amor, democràcia, escolta, sexe, cultura. Una flor. Una peònia groga. Uns ideals, un projecte, un pla. La il·lusió per crear una comunitat millor. La posada en marxa del pla. I el seu fracàs. La humanitat, la seva imperfecció, les seves debilitats. La impossibilitat de transcendir. La violència, el foc, les cendres. La ràbia, la desesperació. I després, l'acceptació del fracàs. La tristesa, el lament malenconiós. Una pausa. Un moment de reflexió. I finalment, mirar-se, acariciar-se, besar-se, morrejar, confiar que tot pot tornar a sorgir. Una llavor.

Què significa la 9a Simfonia? És impossible saber quines intencions tenia Beethoven quan la va compondre. Tot el que podem fer és treure conjectures i per fer-ho necessitem tenir present el context del compositor. En els últims anys de la seva vida, Beethoven estava ja sumit en una sordesa profunda i aquest fet l'havia portat a apartar-se cada vegada més del món, empenyent-lo cap a l'abstracció. A més, Beethoven havia estat un apassionat defensor del projecte il·lustrat i de les promeses de Napoleó. No obstant això, la auto-coronació com a emperador del general, la seva derrota i la subsegüent reordenació d'Europa sorgida després de la Restauració l'havien portat a desconfiar dels grans projectes polítics. I per tancar el cercle, a un nivell més íntim, els seus continus desenganys amorosos l'havien convertit en una persona cada cop més aïllada. I no obstant això, aquest home en aparença esquerp, desenganyat, de mal aspecte, pitjor salut i una actitud que alguns titllaven de misantropa, al final de la seva vida torna del seu aïllament no amb un cant d'odi, de desconfiança, d'escepticisme, sinó amb tot el contrari. Amb la seva última gran obra, Beethoven proposa un cant d'alegria, d'amor, d'universalisme, d'igualtat i germanor.

La lectura que proposem de la 9a Simfonia de Beethoven segueix la lògica dels seus moviments. Veiem en la simfonia un recorregut que comença amb la il·lusió per un projecte polític i vital de transformació, que passa per la decepció davant la impossibilitat de realitzar-lo, que continua amb l'acceptació d'aquest fracàs i que culmina amb una proposta de sortida, un aprofundiment en la il·lusió inicial, però modificada a partir del que s'ha après en el procés.

El primer moviment, l'entendem com un diàleg constructiu en el qual diferents elements s'acoblen al voltant d'un ideal, l'ideal del projecte il·lustrat, del progrés, de l'humanisme, d'Europa, de la confiança en la possibilitat de construir junts un món més just basat en la raó. Un moviment ple d'energia,

d'emoció i il·lusió per aquest projecte, per aquest ideal de comunitat que ha d'abocar necessàriament en una societat millor. L'establiment d'un pla.

El segon moviment es presenta com la contraposició al primer: l'intent de posar en pràctica aquest pla és més cruent del que s'esperava, els ideals es van quedant pel camí i la confrontació amb el món vell acaba provocant violència. El pla, els ideals, es perverteixen, fracassen. L'ésser humà demostra no estar a l'altura del seu propi projecte emancipador i de comunitat. I això provoca ira, depressió, desafecció.

Però aquesta ràbia, amb el temps, dóna pas a una altra emoció, dóna pas a l'acceptació. I aquest és el tercer moviment. D'acord, el pla no ha funcionat, tot ha sortit malament, però els ideals originals eren vàlids, valia la pena lluitar per ells. I així, en aquest procés d'acceptació, repassem tots els elements que ens havien fascinat del projecte inicial, els revisem i tornem a valorar, ens acomiadem del pla inicial, però no abandonem els valors que havia a la base d'aquest pla ni el desig d'intentar-ho de nou.

I així arribem al final. Amb una energia renovada, el quart moviment ens ofereix una sortida, ens dóna una nova oportunitat, obre una finestra. Potser hem equivocat el camí, però els ideals que el van inspirar són irrenunciables i cal aferrar-se a ells, perquè cal abraçar l'alegria, la germanor, el sentit de comunitat, l'afecte entre persones, la confiança que entre tots podem tirar endavant un projecte més humà.

Al final, el més interessant de la lectura que proposem de la 9a (creació d'un pla; implementació i fracàs; ira i acceptació; reestructuració i projecció cap al futur) és que es tracta d'un procés les fases del qual són aplicables no només al projecte il·lustrat, sinó inherents a qualsevol projecte humà de millora col·lectiva, de construcció d'una utopia. Des de l'imperi civilitzador d'Alexandre el Gran fins a les comunes hippies o, per descomptat, a la Unió Europea.

Aquesta és la idea cíclica que recorre Europa contínuament a través de la seva història. El somni d'una comunitat basada en la raó i la germanor; la lluita per superar les diferències entre els pobles d'Europa; la resistència a aquesta proposta; i finalment el fracàs del projecte. Per després tornar a començar. Una i altra vegada. I la pregunta sorgeix espontàniament, on està Europa avui? En quin moviment de la 9a es troba? Existeix encara un projecte europeu il·lusionant? Estem en el moment en què les forces reaccionàries es regiren contra el somni europeu? Hem de començar a acomiadar-nos dels nostres valors i ideals? O estem davant d'un nou despertar? Aquestes són les idees que guien la proposta de Señor Serrano. El naixement, tremolor, destrucció i ressorgir de la idea d'Europa.

AN DIE FREUDE

HIMNE DE L'ALEGRIA

RECITATIU (BAIX)

O Freunde, nicht diese Töne!
Sondern lasst uns angenehmere
anstimmen, und freudenvollere.

Germans: a fora tristeses! Altres
cants més joiosos entonats ara sien,
de joia ressonant

SOLISTES I COR

Freude, schöner Götterfunken
Tochter aus Elysium,
wir betreten feuertrunken,
Himmliche, dein Heiligtum!
Deine Zauber binden wieder,
was die Mode streng geteilt:
alle Menschen werden Brüder,
wo dein sanfter Flügel weilt.
Wem der grosse Wurf gelungen,
eines Freundes Freund zu sein
wer ein holdes Weib errungen,
mische seinen Jubel ein!
Ja, wer auch nur eine Seele
sein nennt auf dem Erdenrund!
Und wer's nie gekonnt, der stehle
weinend sich aus diesem Bund!
Freunde trinken alle Wesen
an den Brüsten der Natur,
alle Guten, alle Bösen
folgen ihrer Rosenspur.
Küsse gab sie uns und Reben,
einen Freund, geprüft im Tod;
Wollust ward dem Wurm gegeben,
und der Cherub steht vor Gott.

Joia, que ets dels déus guspira
generada dalt del cel:
vent de foc el pit respira
sota els plecs del teu gran vel.
Si ajuntar-se els cors demanen
que un mal vent va separant,
tots els homes s'agermanen
on tes ales van tocant.
Si fortuna generosa
ens ha donat un bon company
o companya graciosa
cantarem amb més afany.
Sols si un cor hem fet ben nostre
forta veu podrem lluir;
però més d'un, girant el rostre,
fugira plorant d'aquí.
Joia tots voldríem heure
bo i seguint son pas florit,
i de joia tot s'abeura
de Natura en l'ample pit.
Joia és bes i primavera,
joia bons amics ens feu;
goig fou dat al cuc en terra,
goig a l'àngel prop de Déu.

TENOR SOLISTA I COR MASCULÍ

Froh, wie seine Sonnen fliegen
durch des Himmels prächtgen Plan,
laufet, Brüder, eure Bahn,
freudig, wie ein Held zum Siegen.

Goig! Els astres canten Gloria;
van pel cel rient triomfants.
Goig! Correm rient, germans;
herois som cantant victòria.

COR

Freude, schöner Götterfunken
Tochter aus Elysium,
wir betreten feuertrunken,
Himmlische, dein Heiligtum!
Deine Zauber binden wieder,
was die Mode streng geteilt:
alle Menschen werden Brüder,
wo dein sanfter Flügel weilt.
Seid umschlungen, Millionen!
Diesen Kuss der ganzen Welt!
Brüder überm Sternenzelt
muss ein lieber Vater wohnen.
Ihr stürzt nieder, Millionen?
Ahnest du den Schöpfer, Welt?
Such' ihn überm Sternenzelt!
Über Sternen muss er wohnen,
Freude, schöner Götterfunken
Tochter aus Elysium,
wir betreten feuertrunken,
Himmlische, dein Heiligtum!
Seid umschlungen, Millionen!
Diesen Kuss der ganzen Welt!
Brüder, überm Sternenzelt
muss ein lieber Vater wohnen!

SOLISTES I COR

Freude, Tochter aus Elysium,
deine Zauber binden wieder,
was die Mode streng geteilt!
Alle Menschen werden Brüder,
wo dein sanfter Flügel weilt.
Seid umschlungen, Millionen!
Diesen Kuss der ganzen Welt!
Brüder, überm Sternenzelt
muss ein lieber Vater wohnen.
Freude, schöner Götterfunken,
Tochter aus Elysium.
Freude, schöner Götterfunken.

Joia que ets dels déus guspira
generada dalt del cel,
vent de foc el pit respira
sota els plecs del teu sant vel.
Si ajuntar-se els cors demanen
que un mal vent va separant,
tots els homes s'agermanen
on tes ales van tocant.
Abraceu-vos, homes ara!
Un gran bes inflama els cels!
Germans, sobre els bells estels
hi ha l'Amor immens d'un pare.
Humilia't, o mon, ara.
Creador de terra i cels,
dins la llum de mil estels,
dins la llum cerquem-te encara!
Joia que ets dels déus guspira
generada dalt del cel:
vent de foc el pit respira
sota els plecs del teu sant vel.
Abraceu-vos, homes, ara!
Un gran bes inflama els cels!
Germans, sobre els bells estels
hi ha l'Amor immens d'un pare.

Joia, generada dalt del cel,
Si ajuntar-se els cors demanen
que un mal vent va separant
tots els homes s'agermanen
on tes ales van tocant.
Abraceu-vos, homes, ara!
Un gran bes inflama els cels!
Germans, sobre els bells estels
hi ha l'Amor immens d'un Pare.
Joia, que ets dels déus guspira
generada dalt del cel.
Joia, que ets dels déus guspira.

Friedrich von Schiller

Traducció: **Joan Maragall**

L'OBC va ser fundada per l'Ajuntament de Barcelona el 1944, consolidant el projecte de l'Orquestra Pau Casals (1920-1937) que la Guerra Civil va interrompre. Avui dia, oberta al món, compromesa amb la societat i mantenint el seu esperit original, té especial cura dels nostres artistes i del nostre patrimoni i té com a missió divulgar la música simfònica principalment des del segle XIX a la creació actual. Té la seu a L'Auditori, on interpreta 24 programes de temporada a més d'altres concerts que acosten la música d'orquestra a la ciutadania. També es presenta a llocs emblemàtics com la Plaça de la Catedral, la platja de la Barceloneta o la Sagrada Família i ha realitzat gires per Europa, Àsia i els EUA, actuant a sales com Musikverein, Wiener Konzerthaus, Concertgebouw, Royal Albert Hall, Kennedy Center o Carnegie Hall.

El primer director titular va ser Eduard Toldrà, i actualment ho és Kazushi Ono. Altres titulars han estat Rafael Ferrer, Antoni Ros Marbà, Salvador Mas, Franz-Paul Decker, Luis Antonio García Navarro, Lawrence Foster, Ernest Martínez Izquierdo, Pablo González i Eiji Oue. També ha estat dirigida per Sergiu Celibidache, Valeri Gergiev, Christopher Hogwood, Eliahu Inbal, Emmanuel Krivine, Jesús López Cobos, Marc Minkowski, Michel Plasson, Mstislav Rostropòvitx o Leonard Slatkin i entre els solistes convidats destaquen Lang Lang, Janine Jansen, Daniel Barenboim, Anne-Sophie Mutter, Isaac Stern, Radu Lupu, Frank Peter Zimmermann, Arcadi Volodos, Plácido Domingo, Montserrat Caballé, Teresa Berganza, Alicia de Larrocha, Pinchas Zukerman, Martha Argerich, Joshua Bell, Gidon Kremer, Truls Mørk, Viktoria Mullova, Piotr Anderszewski, Gil Shaham, Rudolf Buchbinder, Joaquín Achúcarro, Cláudio Arrau, Arthur Rubinstein...

PRIMERS VIOLINS Vlad Stanculeasa, concertino / Cristian Chivu, concertino associat / Raül García, assistent concertino / **María José Aznar** / Sarah Bels / Walter Ebenberger / Ana Isabel Galán / **Natalia Mediavilla** / Katia Novell / **María Pilar Pérez** / Anca Ratiu / **Jordi Salicrú** / **Natalie Dentini*** / **Joan Espina*** / **Clàudia Farrés*** / **Liviu Morna*** / **Ariana Oroño*** **SEGONS VIOLINS** **Alexandra Presaizen**, solista / **Alexandru Manasi***, solista invitat / **Emil Bolozan**, assistent / **María José Balaguer** / **Jana Brauninger** / **Patricia Bronisz** / **Mireia Llorens** / **Melita Murgea** / **Antoni Peña** / **Josep Maria Plana** / **Robert Tomàs** / **Oleksandr Sora*** / **Andrea Duca*** / **Gabriel Graells*** / **Diédríe Mano*** / **Sei Morishima*** / **Neus Navarrete*** **VIOLES** **Roberto Papi*** solista invitat / **Josephine Fitzpatrick**, assistent / **Franck Heudiard** / **Christine de Lacoste** / **Sophie Lasnet** / **Michel Millet** / **Miquel Serrahima** / **Jennifer Stahl** / **Andreas Süßmayr** / **Irene Argüello*** / **Albert Coronado*** / **Maria Juan*** / **Marc Tarrida*** **VIOLONCELS** **José Mor**, solista / **Núria Calvo** / **Lourdes Duñó** / **Vincent Ellegiers** / **Olga Manescu** / **Jean-Baptiste Texier** / **Daniel Claret*** / **Amaia Ruano*** **CONTRABAIXOS** **Christoph Rahn**, solista / **Dmitri Smyshlyaev**, assistent / **Salvador Morera***, assistent / **Jonathan Camps** / **Apostol Kosev** / **Josep Mensa** / **Matthew Nelson** / **Albert Prat** / **Stanislava Stoyanova*** **FLAUTES** **Francisco López**, solista / **Bea Cambrils** / **Christian Farroni**, assistent / **Ricardo Borrull**, flautí **OBOÈS** **Disa English**, solista / **José Juan Pardo** / **Dolors Chiralt**, assistent / **Molly Judson**, corn anglès **CLARINETS** **Larry Passin**, solista / **Francesc Navarro** / **Josep Fuster**, assistent i clarinet en mi b / **Alfons Reverté**, clarinet baix **FAGOTS** **Silvia Coricelli**, solista / **Noé Cantú** / **Thomas Greaves**, assistent / **Slawomir Krysmalski**, contrafagot **TROMPES** **Juan Manuel Gómez**, solista / **Joan Aragó** / **David Bonet** / **Juan Conrado García**, assistent solista / **David Rosell**, assistent / **Ivan Carrascosa*** / **David Cuenca*** **TROMPETES** **Mireia Farrés**, solista / **Adrián Moscardó** / **Angel Serrano**, assistent / **Carlos Leite*** **TROMBONS** **Eusebio Sáez**, solista / **Vicent Pérez** / **Víctor Fluxà*** / **Gaspar Montesinos**, assistent / **Raul García**, trombó baix / **Lluís Bellver***, trombó baix **TIMPANI** **Carlos Peiró*** **PERCUSSIÓ** **Joan Marc Pino**, assistent / **Juan Francisco Ruiz** / **Ignasi Vila** / **Miguel Angel Martínez*** **ARPA** **Magdalena Barrera** **ENCARREGAT D'ORQUESTRA** **Walter Ebenberger** **RESPONSABLE DE DOCUMENTACIÓ MUSICAL** **Begoña Pérez** **RESPONSABLE TÈCNIC** **Ignasi Valero** **PERSONAL D'ESCENA** **Joan Luis**

* col·laborador

KAZUSHI ONO

Director titular de l'Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya

Director Musical de la Tokyo Metropolitan Symphony Orchestra

Director Artístic del New National Theatre Tokyo

Considerat un dels directors més brillants de la seva generació, Kazushi Ono ha estat descrit pel prestigiós diari francès Le Figaro com «una de les ments musicals més fascinants de la nostra era». La seva extraordinària capacitat com a director l'ha portat a ser convidat per cèlebres formacions de tot el món: la BBC, les orquestres de Birmingham, Boston, Mont-real i Londres, la Ràdio de Viena, la Leipzig Gewandhaus, La Monnaie i les filharmòniques d'Israel, d'Oslo i de Radio France, entre d'altres. També ha dirigit òperes a teatres tan importants com la Metropolitan Opera de Nova York, La Scala de Milà, la Bayerische Staatsoper, la Deutsche Staatsoper de Berlín o l'Òpera de París.

Del 2008 al 2017 va ser director titular de l'Òpera Nacional de Lió i ha estat recentment guardonat pel Ministeri de Cultura francès com a Oficial de les Arts i de les Lletres, títol que se suma al prestigiós Asahi Prize que va rebre el gener del 2015. És director titular de l'Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya des de la temporada 2015-16.

La seva manera de fer als assaigs transmet sinceritat, receptivitat i molta calma. Als concerts s'entrega totalment a una recerca mística del fet musical que depassa les simples lectures racionals.

Gràcies a les empreses que donen suport al mestre Kazushi Ono

AGRUPACIÓN SEÑOR SERRANO

Fundada per l'Àlex Serrano a Barcelona el 2006, l'Agrupación Señor Serrano és una companyia de teatre que crea espectacles originals basats en històries que emergeixen del món contemporani. Les produccions intermèdia de Señor Serrano barregen performance, text, vídeo, so i maquetes per escenificar històries relacionades amb aspectes discordants de l'experiència humana contemporània. Les produccions de la companyia s'estrenen i giren en prestigioses sales i festivals de tot el món. Actualment, el nucli de l'Agrupación Señor Serrano el componen l'Àlex Serrano, el Pau Palacios i la Barbara Bloin.

La companyia ha estat guardonada amb el Lleó de Plata de la Biennal de Venècia (2015), el Premi Ciutat de Barcelona de Teatre (2016) i el Premi FAD Sebastià Gasch (2015), i ha rebut elogioses crítiques en mitjans com The New York Times, Folha de Sao Paulo, L'Espresso, Tiempo Argentino o La Vanguardia, entre d'altres.

L'EQUIP

Creació: Àlex Serrano, Pau Palacios i Ferran Dordal · **Performers:** Àlex Serrano, Jordi Soler, Vicenç Viaplana · **Disseny de llums:** Cube.bz · **Escenografia:** Lola Belles i Àlex Serrano · **Vestuari:** Lola Belles · **Creació gràfica:** Gemma Peña · **Videocreació:** Jordi Soler, Vicenç Viaplana · **Performers convidats:** Núria Guiu, Pablo Rosal, Agnès Jabbour, Marc Cartanyà, Arantza López, Malcolm McCarthy, Anna Serrano, Tamara Ndong i Raphaël Pérez · **Assessorament musical:** Roger Costa Vendrell · **Direcció tècnica:** David Muñoz · **Cap de producció:** Barbara Bloin · **Producció executiva:** Paula S de Viteri

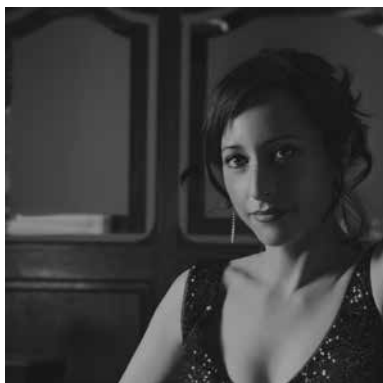

MARTA MATHÉU

Gràcies a la seva sòlida formació musical com a pianista, organista i cantant, aborda amb naturalitat les principals obres i rols de l'òpera, l'oratori i el lied, alternant repertori de música antiga amb repertori clàssic, romàntic, del segle XX i contemporani.

Ha actuat a alguns dels escenaris més destacats del món, incloent-hi el Palau de la Música Catalana, el Teatro Real, el Gran Teatre del Liceu i la Philharmonie de París i sota la direcció de Gustavo Dudamel, Victor Pablo Pérez o Jordi Savall. Amb el pianista Albert Guinovart ha assolit èxits notables de crítica i públic oferint recitals conjunts.

Mathéu va ser guanyadora del Concurs Francesc Viñas el 2008, amb el Premi del Públic i el Premi al millor intèrpret de Mozart, entre d'altres. També ha obtingut el premi del Concurs Permanent de Joventuts Musicals d'Espanya i els premis dels concursos internacionals Manuel Ausensi i Montserrat Caballé.

LIDIA VINYES-CURTIS

Violinista professional especialitzada en barroc, es va formar en cant líric amb Jorge Sirena. És solista habitual de directors com Helmuth Rilling, Sigiswald Kuijken i Kay Johannsen i ha cantat a sales com la Thomaskirche de Leipzig, la Tchaikovsky de Moscou o al Concertgebouw d'Amsterdam. Ha treballat amb Gustavo Dudamel i l'Orquesta Sinfónica de Galicia en la *Novena* de Beethoven i amb Juan de la Rubia intepretant cantates de Bach. A més, ha gravat amb la BBC Orchestra l'obra d'Enric Granados *Goyescas* per Harmonia Mundi.

La seva trajectòria al món de l'òpera s'inicià amb el mestre Josep Pons i *L'Atlàntida* de Manuel de Falla. També ha actuat al Liceu amb *Benvenuto Cellini*, al Teatro Real de Madrid amb *Rodelinda* sota la direcció d'Ivor Bolton i al Théâtre des Champs Élysées amb *L'Italiana in Algeri* dirigida per Jean-Claude Malgoire, així com al Teatro de la Zarzuela de Madrid, on ha interpretat música barroca espanyola.

DAVID ALEGRET

Reconegut com a gran especialista en el repertori rossinià i mozartià, on brillen la puresa natural de la seva veu, la seva tècnica i la seva emotiva musicalitat, ha cantat títols com *Cosí fan tutte*, *Don Giovanni*, *La Cenerentola*, *Il Turco in Italia*, *Il Barbiere di Siviglia*, *L'Italiana in Algeri*, *Semiramide*, així com altres òperes de Monteverdi i Händel, *Fidelio*, *Turandot* o *Pagliacci*.

Ha actuat a Welsh National Opera, Teatro Real, Gran Teatre del Liceu, San Carlo de Napoli, Opéra National de Montpellier, La Maestranza o Teatro Arriaga, així com als Festivals de Garsington, Pesaro, Pergolesi-Spontini de Jesi, Salzburger Festspiele Pfungsten i el Festival Castell de Peralada, col·laborant amb directors com Biondí, Bolton, Campanella, Capuano, Carella, Heras-Casado, López Cobos, Luisi, Minkowski, Muti, Parry, Pons, Rizzi, Savall, Weigle i Zedda. També té una destacada trajectòria en el terreny de l'oratori i de recital, amb un repertori on destaquen el lied alemany i la cançó d'autor català.

SIMON NEAL

Nascut a Anglaterra, va estudiar música a la Universitat de Leicester. Des de l'any 2006 fins al 2011, Neal va ser primer baríton al Theater Dortmund. Ha actuat amb moltes companyies regionals del Regne Unit i a la Royal Opera House de Covent Garden. També ha estat convidat a Lió, a la Deutsche Oper Berlin, a la National Symphony Orchestra de Taiwan o a l'Oslo Opera House. Alguns dels seus compromisos com a artista convidat inclouen l'Opera Australia, l'English National Opera i l'RTÉ Symphony Orchestra de Dublín. Va obtenir gran èxit amb el paper de Jago, a *Otello* (producció de Calixto Bieito), al Theater Basel el 2014. En els últims anys ha col·laborat molt estretament amb l'òpera Düsseldorf.

Com a concertista, ha actuat amb molts dels principals cors del Regne Unit interpretant peces com ara els rèquiems de Mozart, Fauré, Dvořák i Verdi; l'*Stabat Mater* de Dvořák i de Rossini; Passions de Bach; *El Messies* de Händel; *La Creació* de Haydn; la *Missa Solemnis* de Beethoven o *Petite messe solennelle* de Rossini.

COR DE CAMBRA DEL PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

És un dels cors professionals més prestigiosos de l'Estat espanyol. Va ser creat per l'Orfeó Català l'any 1990 amb la missió de difondre la música coral universal, promoure la recuperació del patrimoni musical català i fomentar la nova creació. Simon Halsey n'és el director artístic, Xavier Puig el director principal i Jordi Armengol el pianista.

Ha estat dirigit per grans mestres com René Jacobs, Marc Minkowski, Kent Nagano, Simon Rattle, Gustavo Dudamel, Daniel Barenboim, Cristophe Rousset i Vladimir Jurowski. Pel que fa als seus darrers compromisos internacionals cal destacar el debut als Proms de la BBC a Londres i la gira amb Jean-Cristophe Spinosi i l'Ensemble Matheus a Barcelona, Versailles i Lió.

ORFEÓ CATALÀ

Amb seu al Palau de la Música Catalana, és un dels cors amateurs de referència del país. Va ser fundat l'any 1891 per Lluís Millet i Amadeu Vives per difondre el repertori coral català i universal. Al llarg de la seva història ha interpretat les obres més representatives del repertori coral i ha protagonitzat primeres audicions d'obres universals al nostre país.

Recentment ha estat dirigit per primeres batutes del panorama internacional com Dudamel, Barenboim o Rattle, ha actuat al Shanghai International Arts Festival i ha protagonitzat destacades actuacions en auditoris europeus com la Konzerthaus de Viena, Sala Gulbenkian de Lisboa, Royal Festival Hall i Royal Albert Hall de Londres. Simon Halsey n'és el director titular, Pablo Larraz el sotsdirector i Josep Buforn el pianista.

Barcelona Obertura
Classic & Lyric

Del 4 al 17 de març 2019

Barcelona Obertura Spring Festival — Obertura City+ *Blooming Classical Music*

An initiative of:

Liceu **2016** Opera
Barcelona

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEO
CATALÀ

L'AUDITORI

Promoted by:

B Barcelona
Global

In collaboration with:

iber:Camera

**CONSERVATORI
LICEU**

Supported by:

Ajuntament de
Barcelona

Finançat amb
impost turístic